

§ 7.

Оставямъ да ся продаде място то което ся назва Петковъ ханъ въ подъ тъ на Шербанъ Вода и отъ грошове тѣ да ся дадѣтъ на племянницѫ тѣ ми Ефросинѣ х. Йоновѣ полвишата, а останалы тѣ да ся раздадѣтъ по мънастыри и сыромашки места дѣто ся одобри отъ епитропы тѣ ми.

§ 8

Оставямъ още да събержатъ епитропы тѣ ми и колкото имамъ да земамъ отъ продажбѫ тѣ на мюлкове тѣ ми въ Габрово, които събираны да ся даватъ подъ лихвѣ и тѣ за да бѫдѫтъ въ наращеніе за ползѫ на училище то.

§ 9.

Оставямъ още на общо то училище мяста та които ся казуватъ ветъ конакъ гръцарница и на срѣщу новъ конакъ отъ странѣ място то ми съ ханъ тѣ на Мануила, които ще употребятъ реченици тѣ епитропы за потребѣ тѣ на училище то.

§ 10.

Колкото готовы пары ми ся намѣрятъ и колкото ся събержатъ молѣкъ епитропы тѣ да ги пѣждивятъ както за погребеніе то ми тѣй и за спомнянуванія та испосль до три години, и понеже тѣ не стигатъ, да ставатъ отъ приходы тѣ на дюкены тѣ.

§ 11

Най послѣ казувамъ че реченици тѣ мои епитропы като свѣршатъ всичко отъ настояще то ми завѣщаніе молѣкъ ги да ся грыжатъ за да опредѣлятъ учители въ това училище, почтени и благонѣравни, щото учащи тѣ ся не само да успѣватъ въ ученіе то, но и да ставатъ добры и полезни гражданы. А това епитропство ще остане и ще ся преподава отъ тѣхъ по наслѣдство всякога.—